

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Květen 2026 / 272

Milí čtenáři sborového časopisu,

29. května se náš sbor připojí k Noci kostelů, na kterou jste srdečně zváni. Jak si níže můžete přečíst, před touto událostí probíhá anketa, jejíž jedinou otázkou je: „*Proč chodím do kostela?*“ Zaujalo mě tam hlavně to slůvko: „*proč*“. Ono totiž není jen důležité, co děláme, ale i proč to děláme. A u toho jsem si uvědomil, že i v evangeliích na několika místech na tuto otázku Ježíš odpovídá. Ne proč chodí do synagogy nebo do chrámu, ale jaký je důvod jeho poslání. Těch míst je víc, ale chtěl bych zde citovat jenom jedno, a to z Janova evangelia desáté kapitoly: „*10 Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti. 11 Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce.*“ Jedním z Ježíšových proč, je tedy dar života. A to života, který

je silnější než smrt. Vzpomenete-li si na Ježíšova pokušení na poušti, byla mu nabízena i jiná „*proč*“. A často tomu je tak i v našich životech. Možná že naše motivace nejsou vždycky takto vznešené. Z toho mála, co si pamatuji z filozofie od Kanta bych řekl, že nezištnost je mezi lidmi vzácná a často se tam připlete i nějaká další mnohdy sobecká motivace. Přesto jsme stále znovu zváni se připojovat k těm Ježíšovým proč. Stavět se na stranu života ne proto, že bychom byli lepší než někdo jiný, ale protože je to cesta, kterou nás vede dobrý pastýř. Tak kéž jsme na této cestě posilováni a povzbuzováni každého dne.

A na co se v tomto čísle můžete těšit? Ohlédneme se za Velikonocemi jak u nás ve sboru, tak třeba v Kolínském klášteře. Dozvíme se, jakého ocenění se dostalo Aleně Hellerové.

S přáním Boží požehnání a krásných jarních dní

farář Aleš Rosický

Obr. Jarmilka Binderová – pastýřská hůl

Jubilanti

Jarmila Kubičná
Milada Popelářová
Vladimír Urban st.
Pavla Taurková
Anna Bajcarová

Staršovstvo

Staršovstvo bylo zahájeno společnou večeří v 17.00 h. Večeře písní Stůl je již připraven. Staršovstvo děkuje všem, kdo se podíleli na přípravě večeře.

- 18:00 předání staršovstva. Bratr kurátor Martin Fojtů poděkoval odstupujícímu staršovstvu a popřál novému staršovstvu moudrost, aby sbor rostl, uměl přijímat

nově příchozí, být k sobě tolerantní. Členové odcházejícího staršovstva obdrželi malý dárek.

Schůze nového staršovstva

• **Volby**

1) Volba kurátora

Navrženi byli bratr Jakub Široký – souhlasí, bratr Tomáš Jelínek – nesouhlasí. Kurátorem byl zvolen bratr Jakub Široký 10 hlasy. Dva členové se zdrželi.

2) Volba předsedy staršovstva

Bratr farář Aleš Rosický byl zvolen předsedou staršovstva 12 hlasy.

3) Volba místokurátora

Bratr Libor Nejedlý byl zvolen místokurátorem 11 hlasy, 1 hlas se zdržel.

4) Volba zapisovatele

Bratr Tomáš Jelínek byl zvolen zapisovatelem 11 hlasy, 1 hlas se zdržel.

5) Volba účetní, pokladní, hospodáře

Sestra Eva Janírková byla zvolena 11 hlasy, 1 hlas se zdržel. Sestra Líba Jelínková byla zvolena pokladní 11 hlasy, zdržel se 1 hlas. Hospodářem byl zvolen bratr Benjamín Fojtů 11 hlasy, 1 hlas se zdržel.

6) Volba poslanců na konvent. Do teď náhradníci: 1. Pavel Trusina, 2. Líba Jelínková, 3. Pavel Bartoň. Jelikož Pavlovi Trusinovi a Pavlovi Bartoňovi mandáty automaticky skončily, je nutno zvolit dva náhradníky. Mandát Líby Jelínkové pokračuje dál, ale je nutno zvolit pořadí náhradníků.

Nově byl zvolen poslancem na konvent bratr Tomáš Vémola 11 hlasy, 1 hlas se zdržel. Poslanci na konvent zůstávají bratr Libor Nejedlý a bratr Tomáš Jelínek. 1. náhradníkem byl zvolen 12ti hlasy bratr Jakub Široký. 2. náhradníkem byl zvolen bratr Benjamin Fojtů. 3. náhradníkem zůstává sestra Líba Jelínková.

Odeslání zprávy na seniorátní výbor o změně statutárního zástupce a s žádostí o pověření nového staršovstva – odešle bratr Pavel Trusina.

- Pastorační konference bude v pondělí 8. června 2026 v našem sboru.
- Smažení vajec bude u Dušíků v Soběchlebích v neděli 21.6.2026 v 15hod.
- Žádost o pronájem kostela ve středu 23.9.2026 pro soubor SILENTIUM!Ensemble - staršovstvo souhlasí.

SLOVO NEJEN NA OKRAJ

Dobromila Krupová

*V našem sboru působilo několik velkých osobností, známých nejen ve sboru, ale v celé naší církvi. Mnohdy to byli lidé, kteří svou aktivní a obětavou účastí ve sboru i v celé církvi praktkovali zásadu všeobecného kněžství a odpovědného křesťanství. Jedním z nich byl **JUDr. Miroslav Bula**. Narodil se roku 1912, zemřel v roce 2003. To znamená, že si ho ještě někteří z dnešních členů sboru mohou pamatovat.*

*V kanceláři jsem objevila několik jeho úvah a zamyšlení. Hned zkraje mě zaujala stať s názvem **Rozhovor faráře s člověkem**. A jelikož se mi toto téma rozhovoru obecně*

jeví aktuální i v dnešní době, kdy se musíme znovu učit spolu nesouhlasit nebo společně hledat to podstatné, dovolím si z ní vytáhnout některé myšlenky.

... Způsob, jak farář mluví s člověkem, ovlivňuje rozvinutí, kvalitu i kvantitu dialogu v církvi vůbec, a to nejméně ve dvojím směru. Především ve svém bezprostředním účinku na farářova partnera: zda se někdo s farářem rozloučí s pocitem úlevy, že už to má odbyto, či s pocitem lítosti, že tento zajímavý rozhovor musí přerušit, tj. s nadějí, že v něm jindy bude pokračovat; to se projeví na jeho chuti či nechuti dát se do podobného rozhovoru s někým jiným než s farářem... Způsob, jímž se farář např. vyrovnává s podněty ateistickými (kolik času, pozornosti a vážnosti jim věnuje, jak k nim přistupuje – zda se s nimi opravdu vyrovnává či je jenom odbude jako dotěrné mouchy), to vše zvláště u autoritářských farářských povah mívá značný vliv na kvalitativní rozvoj nebo deformaci rozhovoru, který pak jeho farníci vedou mezi sebou či s lidmi mimo sbor.

... Hovoří-li tedy farář s člověkem svého zaměření, jeho postoj vždy má cílit k tomu, aby se budovaly mosty porozumění pro směr opačný, aby se prohluboval pocit sounáležitosti (víže nás láska Kristova, ne shoda našich názorů) ...

... Krajní záporný typ rozhovoru karikuji takto:

1. Co mi odpůrce říká, to mě nezajímá – stejně je to hloupost. Musím mu nějak odpovědět, a tak poslouchám pozorně jen proto, abych si nějakou odpověď přichystal...
2. Číhám na jeho slabá místa – ta pořádně využiji, a tak odvedu pozornost od jeho míst silných...
3. Držím se toho, co řekl, i když cítím, že to řekl nešikovně a chtěl možná říci něco jiného – nepřemýšlím o tom, co asi měl na srdci.
4. Nedržím se toho, co řekl, když se mi to nehodí – podstrčím mu sice jeho myšlenku, ale v podobě zkreslené a přemrštěné tak, aby se mi to hodilo pro mou kritiku...
5. Mám-li svou odpověď už nachystánu, pak poslouchám jen na půl ucha...
6. Ideálně odpůrce vyřídím, mohu-li jej zesměšnit.

... Proti tomu se pokouším zdůraznit několik rysů rozhovoru křesťanského:

1. Chci-li někomu Božím slovem odpovědět, musím nejprve Božím uchem naslouchat. Ví-li už před rozhovorem, co mu mám říci, mohu partnera poučit, něco mu vysvětlit, mohu mu „kázat“, ale nejsem schopen s ním hovořit.
... Rozhovorem chci tedy získat něco, co dosud nevím.
2. Partnerova slabá místa mě nezajímají příliš, protože mi mnoho nepoví.
3. Jeho nevhodná formulace mi nesmí zakrýt to, co chtěl říci, protože jen to je důležité.
... Potřebuji se dostat za jeho slova, tam, kde ne slova, nýbrž myšlenky a jejich citové podhoubí vyrůstá, i když on sám o tom ani neví.
4. Zásadně mu nic nepodstrkávám – beru vážně vše, co říká, ve vsí rozpornosti a protikladnosti...
5. Nebojím se vlastních rozpaků. Nesmí mi vadit, že mi pádná odpověď napadne až za pár dní – ani církev ani já nejsem vševědoucí.

6. Moje stanovisko není „učení Kristovo“. ...Jestliže chybí pokora, dochází místo dialogu ke dvěma monologům...

... Tento pohled na cenu rozhovoru je tedy diametrálně odlišný od běžného pohledu dosavadního, který je podkladem monologu jako jediné nebo alespoň dominantní struktury našeho sborového života.

... Mám za to, že toto nové hodnocení rozhovoru patří k těm prvkům, bez nichž bychom nemohli klást – bychom nemohli – požadavek, který ve formulaci H.J. Schultze zní: „Potřebujeme církev, která svým vlastním vztahem k světu se snaží znázornit, jaký vztah ke světu má Bůh, který se stal člověkem kvůli tomuto světu.“

Pozvání

ČERNOBYL
víkendovka pro děti od 9 do 16 let
22.-24.5.2026 Vizovice
(Sraz 16:15 na Vsetíně, návrat v neděli 13:30)
Cena: 799,- Kč

Přihlašování

Kontakt: Tomáš Vémola 731 498 142
vemola1781@gmail.com

Noc kostelů v našem sboru

Noc kostelů bude v pátek 29.5.2026 na téma Odvaha. Vystoupí pěvecký sbor Mibidizo (bývalí členové) pod vedením Evy Ježíkové v 18:00 hod. Před kostelem bude stánek Diakonie a v kostele bude spuštěna prezentace – odpovědi členů sboru na otázku „Proč chodím do kostela?“ Pokud by se někdo chtěl zapojit např. službou v kostele, ať se informuje u bratra Jakuba Širokého.

Děti, dorost, mládež

Víkendovka poslední večeře

Ella Dušíková

V pátek odpoledne jsme šli na sraz v 15:30. Měli jsme si vzít věci do batohu a do velké tašky. Jeli jsme vlakem do Polic a potom jsme šli pěšky na Lázy, cesta byla docela dlouhá šli jsme přes kopec, byly tam stromy a měla jsem boty celé pokryté bahnem. Na cestě jsme měli rozřazovačku do skupin. Skupiny byly žabky, vrabci, kůzlata a opice. Došli jsme do chaty, kde budeme spát. Na večeři jsme měli těstoviny s rajčatovou omáčkou a sýrem (bylo to velmi dobré 1*).

Ráno se náš pokoj vzbudil o půl šesté. Z okna byl krásný výhled. Bavili jsme se potichu a psali do deníku. Potom jsme šli na rozcvičku. Snídaně byla chleba s pomazánkou. Na louce jsme hráli hru výměnný obchod, kde jsme museli získat věci na poslední večeři. Ubrus, svíčky, víno a chleba. Na oběd jsme měli vývar a na druhé jídlo byla rýže, zelenina a maso. Byl odpolední klid. Potom jsme hráli hru. Byli v každé skupině dva chytači a nosiči, cílem bylo dostat nejvíce papírků své barvy. Později hráli jsme liščí ocasy. Večer jsme šli na hřiště a potom vedoucí zahráli takové divadlo o Poslední večeři. Přišli jsme zpátky do chaty. Na večeři jsme měli palačinku se salátem. Šli jsme spát.

Další den byl nástup a vyhlášení. 4. místo měli Vrabci 3. místo měli Kůzlata 2. místo Žabky a 1. Opičky.

Událo se ve sboru

Pašijová pobožnost a společná večeře na Zelený čtvrtek

Jana Kořínková

Ve čtvrtek 2.4. jsme se sešli na faře, abychom si připomněli poslední večeři Páně.

Bratr farář Rosický zahájil shromáždění modlitbou. Následovala píseň.

Manželé Věrka a Jakub Širocí pro nás připravili čtení příběhu o posledním dni Pána Ježíše na svobodě. Četli jsme postupně, tak jak jsme seděli kolem stolu, a vždy po určité chvíli jsme zazpívali další píseň. Společně jsme si mohli připomenout a prožít atmosféru, kdy se Ježíš snaží učedníkům vysvětlit, co se bude dít, a ustanovuje večeři Páně. Večeři Páně jsme pak v kruhu společně přijímali. Následuje jeho duchovní zápas v Getsemanech, kdy zůstal sám (jeho nejbližší stále usínali). Ježíš věděl, že se všichni rozprchnou, věděl, že přichází zrádce s chrámovou stráží a vojáky.

Bude zajat, mučen, zesměšňován a týrán, až k smrti na kříži.

Když odezněla poslední píseň a modlitba, pomalu jsme se probírali a chystali na večeři, kterou nám rovněž připravili manželé Širocí. Byla skvostná. A stejně tak byl krásný večer, který jsme spolu mohli prožít. Děkujeme.

Velikonoční triduum v kolínském klášteře

Libor Nejedlý

Kde začít? Asi na nádraží, kde jsem se potkal s Aničkou a Tomášem Jelínkovými, kteří jeli stejným vlakem do Prahy na koncert Alen Hron v Obecním domě. Já vystoupil o něco dříve – v Kolíně. A za dalších 15 minut jsem byl v klášteře.

Kolínský klášter – centrum spirituality. Bývalý kapucínský klášter, který nyní pod hlavičkou České křesťanské akademie pořádá duchovní cvičení (exercicie) v tradičních i alternativních formátech. Krásné místo v srdci Kolína – tiché, útulné, s přenádhernou zahradou. Letos jsem se rozhodl strávit zde Velikonoce v rámci čtyřdenního kursu „Velikonoční triduum“, který sliboval hlubší prožití ukřižování a vzkříšení našeho Pána, inspirované praxí ekumenických komunit Grandchamps, Archa a Bose. Doprovázejícími na tomto kurzu byli manželé (a teologové) Ivana a Tim Noble.

Kolínské pobyty jsou unikátní nejen tím, že probíhají (až na výjimky) v úplném tichu, ale také tím, že účastníci vytvářejí dočasnou komunitu a podílejí se na provozních činnostech jako jsou třeba umývání nádobí, krájení zeleniny, úklid, práce na zahradě, doplňování vody, čaje a kávy apod. A jakmile začne silencium, zformuje se velmi zvláštní, svobodný, křehký, a přitom soudržný ekosystém – společenství lidí, kteří plně sdílejí tentýž prostor, ale nezavazují si, dávají si ve všem přednost, a přitom mají vždy k dispozici vlastní, nikým nerušený prostor pro mluvení s Bohem (nebo třeba krátké zdřímnutí).

První večer kursu, kterého se účastnilo bezmála 30 lidí, jsme se vzájemně představili a pokusili se pojmenovat, co bychom během pobytu rádi pohřbili, a co naopak vzkřísili. Do úvodní meditace nás vneslo přemýšlení Dorothey Sölle, co to znamená být celý („*ten vzácný stav poznáme tehdy, až se bytí a jednání spojí v jedno*“). A tak můžu rozjímat – kdy jsem byl celý? Byl jsem vůbec někdy „celý“? V občasném hlubokém tichu, v požehnaném vztahu se svou ženou, v solidárním a přátelském společenství sboru, když s kapelou hlučně hrajeme mou oblíbenou „hitovku“ ...a myšlení postupně utichá a mění se v modlitbu vděku.

Průběh kursu je řízen jasným časovým rozvrhem, ale přesto jej lze vnímat jako

nepřerušované kontinuum, kdy každý okamžik se stává bohoslužbou. Pozorování toho, co se děje v zahradě, plné života a pučící vegetace, důstojný klid vnitřního dvora kláštera (kvadratury), ticho kaple, které přerušují jen společné ranní modlitby a večerní bohoslužby s eucharistií. Dokonce i únava a ospalost, které (jak zvou doprovázející) můžeme přinášet jako dar Bohu.

Zeleným čtvrtkem nás provázel žalm 116, pak společná příprava na hod Beránka. Večerní slavnost začala obřadem vzájemného umývání nohou, následovalo společné slavení hodu Beránka (při večeři se smělo mluvit a v analogii sederové večeře na dotaz nejmladšího u stolu sdílet s ostatními, kdy nás samotné Bůh z něčeho těžkého vyvedl. Nevím, jak u ostatních stolů, ale u našeho byly některé příběhy tak existenciálně silné, až u některých vyvolaly slzy). Slavení bylo zakončeno eucharistií a modlitbou Páně v kruhu spojených rukou.

Velký pátek byl rámován křížovou cestou se čtením pašijí, velkopátečními obřady a opětovným vstupem do absolutního ticha.

Bílá sobota – den odpočinku a rozjímání o odstoupení o nenávisti (Jonathan Sacks: *„Náprava je nevyšším výrazem svobody, protože v sobě spojuje lítost a odpuštění – máme tak moc rozlomit železnou obruč, která nás poutá k minulosti. V nápravě se Boží i lidská svoboda potkává a obě utvářejí nový začátek. Když se budete chápat jako oběti, nakonec tím ztratíte to, co vás činí lidmi. Nenávist je odstoupením od svobody, Dívej se dopředu, ne dozadu. Neved' válku proti dětem temnoty, žij. Starej se raději o to, abys se svými dětmi byl zdrojem světla“*) a vítězství Krista nad smrtí (dle středověké anonymní homilie o Kristově sestoupení do světa mrtvých a oslovení praotce Adama: „Probud' se, spáči, přece jsem tě neučinil proto, abys prodléval spoutaný v podsvětí, vstaň z mrtvých, neboť já jsem život těch, kdo zemřeli. Vstaň, dílo mých rukou, vstaň, obraze učiněný k mé podobě. Vstaň a vyjděme odtud. Neboť ty jsi ve mně a já v tobě, jsme přece jedna nedílná osoba. Pro tebe jsem se já, tvůj Bůh, stal tvým synem. Pro tebe jsem já, který jsem na nebi, přišel na zem a do podsvětí. S veškerou mocí poroučím těm, kdo byli v poutech: vyjděte ven! A těm, kdo byli v temnotě: mějte světlo! A spícím: vstaňte!).

Když den dospěl ke konci, připravili jsme se na noční vigílii. Začíná v 23:00 hod. zapálením paškálu a svíček na zahradě, krátkým obřadem v kapli a následnou společnou kontemplací v tichu až do úderu půlnoci. Pak začíná noční bdění se čtením biblických textů a žalmů každých patnáct minut. Skupiny bdících se střídají po hodině – a druhý den dopoledne při závěrečném sdílení má celá skupina pocit, že ač někteří spali a jiní bděli, všichni jsme byli u toho tajuplného čekání společně přítomni. Vstávám o půl páté, abych mohl bdít přidělenou poslední hodinu (se čtením z proroka Ezechiele), a už od půl šesté se do kaple postupně trousí další účastníci v očekávání bohoslužby vzkříšení, která začíná přesně v 6:00. Zní zvony, zvonky a tibetské mísy, zpívá se latinsky, řecky i staroslověnsky. Gloria! Resurrexit Sicut Dixit!

Po časně vydatné snídani a krátkém zdřímnutí ještě absolvujeme dopolední cestu vzkříšení, kdy na 12 zastaveních na zahradě čteme úryvky o povelikonočních událostech o vzkříšeném Ježíši a jeho setkání s učedníky.

Silencium končí a sdílíme své prožitky. Bylo pozoruhodné sledovat, jak rozmanité a jemné vhledy a zážitky si mnozí z nás odnášejí. Pak již jen oběd, společný úklid a čekání na vlak u kafe v kvadratuře. Je moc krásný den, plný světla.

Jak skončit? Snad slovy Tima Noble, který na samý závěr kolečka sdílení pronesl: „Když jste se mě na začátku ptali, co bych chtěl pohřbít, nevěděl jsem, co odpovědět. Teď to vím: chtěl bych pohřbít smrt. Protože život je silnější než smrt“.

Závěrem

Děkování Lenky Cholevové

Děkuji ti sluníčko, nebe, ptáci a přírodo, že nám ukazuješ krásy. Jsi zdrojem Ježíše Krista, který to všechno stvořil pro nás všechny, co se k Tobě modlíme za uzdravení, lásku, trpělivost. Jsme Tvoje děti života, naděje a moudrosti v Božím slově, které čteme v kostele při bohoslužbách i doma nebo v přírodě.

Diakonie

Valašské Meziříčí

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakoniev.cz

www.valmez.diakonie.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

Dozorčí rada Diakonie

Bronislav Trčka

Dozorčí rada, svou funkcí poradního orgánu vedení – správní rady střediska, se v uplynulém roce sešla čtyřikrát.

Dozorčí rada je složena z členů blízkých sborů, ze zástupce zaměstnanců, zástupce seniorátu. Podklady k jednáním pečlivě připravuje paní ředitelka Kostelná, její spolupracovnice a předsedkyně dozorčí rady ses. Buzková. Pravidelně jsme vedením střediska seznamováni s rozpočtem, s průběžným hospodařením, toto můžeme připomínkovat, doptávat se na podrobnosti. Minulý rok středisko hospodařilo ziskově, tvoří a naplňuje rezervní fond, a hospodaření prošlo také pravidelným externím auditem.

V otázce personální se daří budovat jednotlivé dobře spolupracující týmy jednotlivých složek, navyšovat mzdy...

V březnu bylo otevřeno zrekonstruované a přestavěné spodní patro bývalého konviktu, dnes domova se zvláštním režimem. Došlo tak k navýšení kapacity o osm potřebných lůžek. A domov dostal nové jméno – Rozmarýn.

Chráněné bydlení (komunitní péče), v pronajatém domě na ul. Domluvilově, Johanes oslavil slavnostně celkem deset let.

Společně jsme se setkali při každoročním Dnu Diakonie, při společných bohoslužbách v zahradě hospice a následujícím programu.

Mnozí z našich sborů pracují v Diakonii jako dobrovolníci, za tuto spolupráci je Diakonie vděčná a doufá, že bude pokračovat. Diakonie má mnoho aktivit vůči veřejnosti, a i z této strany přichází veliká podpora její práce.

Našich sborových prostor Diakonie využívá k pravidelným školením, středisko navázalo spolupráci s naším novým bratrem farářem.

Velice milé i pracovně otevřené bylo setkání naší a vsetínské dozorčí rady v prosinci na Vsetíně, v prostorách domova Vyhlídka a Jabloňová, ve stacionáři Zahrada.

Více a uceleně o práci, o radostech i starostech střediska si můžeme brzy přečíst i v nové výroční zprávě.

Alena Hellerová se stala osobností neziskového sektoru Zlínského kraje

Markéta Vašulínová

Naše kolegyně Alena Hellerová, koordinátorka dobrovolníků v Diakonii Valašské Meziříčí, byla oceněna Asociací nestátních neziskových organizací Zlínského kraje z. s. (ANNOZK) jako Osobnost neziskového sektoru Zlínského kraje za rok 2025.

Slavnostní událost proběhla ve středu 15. dubna 2026 v obřadní síni Magistrátu města Zlína. Ocenění bylo uděleno pod záštitou primátora města Zlína Jiřího Korce a hejtmána Zlínského kraje Radima Holiše. Na slavnostním odpoledni bylo oceněno 10 osobností napříč celým spektrem neziskového sektoru z celého Zlínského kraje.

Alena Hellerová byla nominována především za dlouhodobý a systematický rozvoj dobrovolnictví v Diakonii Valašské Meziříčí. Stála u vzniku samostatné pozice koordinátora dobrovolníků a vybudovala stabilní dobrovolnickou základnu, která dnes čítá desítky aktivních dobrovolníků. Nastavila funkční systém práce s dobrovolníky, od jejich

náboru přes podporu až po vzdělávání, a akreditovala dobrovolnický program organizace u Ministerstva vnitra ČR. Díky jejímu přístupu se dobrovolníci stali běžnou a důležitou součástí všech našich služeb. Významně se podílí také na propojování Diakonie Valašské Meziříčí s místní komunitou a rozvoji dobročinných aktivit, včetně obchůdku Darovánek, který má i silný sociální a ekologický přesah.

Děkujeme Alence za její dlouhodobou práci s dobrovolníky a gratulujeme k zaslouženému ocenění.

DEN DIAKONIE

NEDĚLE 14.6.2026 | ZAHRADA HOSPICE CITADELA

PROGRAM:

- 10:00 Bohoslužba se slavnostním pověřením nových zaměstnanců
- 11:30 Hudební program Vojty Hllera
- 13:30 Sochání Rostislava Zimka
- 14:00 Koncert Lucie Redlové

Aktivity pro děti · Fotokoutek · Občerstvení od Tucana · Tvořivé dílny pro malé i velké

Diakonie
Valašské Meziříčí

 ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

TESCO

 SKAUT

 TUCANA

Diakonie
Ceskoobraské cirkve evangelické

V případě nepříznivého počasí se akce uskuteční v prostorech Hospice CITADELA.

Srdečně zveme:

14. 5. čtvrtek 18.00 bohoslužby Nanebevstoupení Páně
17. 5. neděle 9.30 bohoslužby
24. 5. neděle 9.30 bohoslužby s Večeří Páně
27. 5. středa 9.30 kavárnička pro dříve narozené
MUDr. Veronika Mikolajková o práci
v hospici a paliativní péči
29. 5. pátek 17.00 Noc kostelů, pěvecký sbor Mibidizo
prezentace odpovědí na téma
„Proč chodím do kostela?“
31. 5. neděle 9.30 bohoslužby, křest
Magdaleny Eklové
a Anny Mucskové
7. 6. neděle 9.30 bohoslužby, křest Natálie Paukové
14. 6. neděle 10.00 bohoslužby **na zahradě Hospicu**

Den Diakonie

Všechny bohoslužby a koncerty jsou vysílány
v přímém přenosu na kanálu YouTube
„ČCE Valašské Meziříčí“

Pravidelný týdenní program

- Pondělí 8.30 Drobečci (rodiče s dětmi do 3 let)
Středa 16.30 biblická hodina
Čtvrtek 14.00 náboženství pro školní děti
15.45 rodiče s dětmi
Neděle 9.30 bohoslužby a nedělní škola

Bohoslužby v Domově pro seniory:

Úterý co 14 dní ve 14.00 hod. v Seniorparku

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3

757 01 Val. Meziříčí

e-mail: [valasske-
mezirici@evangnet.cz](mailto:valasske-
mezirici@evangnet.cz)

[mezirici@evangnet.cz](mailto:valasske-
mezirici@evangnet.cz)

bankovní účet:

190396260/0300

[http://valasske-
mezirici.evangnet.cz](http://valasske-
mezirici.evangnet.cz)

[mezirici.evangnet.cz](http://valasske-
mezirici.evangnet.cz)

[https://www.facebook.com/
evangelicivalmez](https://www.facebook.com/
evangelicivalmez)

[/evangelicivalmez](https://www.facebook.com/
evangelicivalmez)

Kontakty:

Farář sboru

Aleš Rosický

mobil: 774 099 848

ales.rosicky@evangnet.cz

Kurátor sboru

Jakub Široký

Jakub.siroky@gmail.com

Pastorační pracovnice

Dobromila Krupová

mobil: 732 343 638

krupova.diak@seznam.cz

Pokladník

Libuše Jelínková

liba.jelinkova@gmail.com

Účetní

Eva Janírková

mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 10. 5. 2026

Příspěvky pro další číslo

přijímá **do 28. 5.** 2026

Anna Jelínková

mobil: 721 935 185

anna@jelinek.eu